

DJ Monitor Amsterdams bedrijf zorgt voor revolutie in dancescene

‘Producers kunnen zo leven van hun muziek’

Producers van elektronische muziek krijgen straks meer geld via organisaties voor auteursrechten. Het Amsterdamse bedrijf DJ Monitor rolt deze weken software uit in tientallen nachtclubs in de stad, de rest van Nederland en in Europa. ‘Nieuwe muziek is essentieel.’

Jari Goedegebuure
AMSTERDAM

Een stoere bink kijkt vanuit een zwart-witwereld mee in de vergaderkamer van DJ Monitor, op de eerste verdieping van een pand aan de Keizersgracht. Leren jas, donker haar in de gel, hij leunt nonchalant op zijn arm en glimlacht bescheiden, koeltjes.

Het is een foto van Yuri Dokter, begin jaren negentig, toen hij als dance-artist Da Juice furore maakte. Hij had zelfs een platencontract bij een Amerikaans label en plots een deal voor een film: *Cool World* (1992), met Brad Pitt en Kim Basinger. Alleen het geld dat hij daarvoor zou moeten krijgen, kwam maar niet. “Het bleef ergens hangen,” zegt Dokter. Toen al werd het eerste zaadje geplant voor wat later, in 2005, DJ Monitor zou worden – een bedrijf dat aan de basis stond van een revolutie in de dance-industrie.

De verdeling van auteursrechtgeld is al sinds de opkomst van dance en underground-club een pijnpunt. Voor alle gespeelde nummers wordt geld afgedragen via licentiatariefen, dat uiteindelijk via organisaties als Buma/Stemra bij de makers terecht komt. Alleen werkt dat systeem voor de dance-industrie niet.

Bij popconcerten is het simpel: de artiesten leveren een setlist aan met de nummers die ze hebben gespeeld. Hetzelfde geldt voor radiostations, die eenvoudig de gedraaide nummers met auteursrechtenorganisaties kunnen delen. Maar in nachtclubs en bij dance-evenementen ligt dat ingewikkelder. Dj's draaien tijdens een set veel meer platen – en om het nog moeilijker te maken: die tracklist ligt vooraf niet vast, want danceartiesten spelen tijdens een optreden in op het publiek.

Algoritme analyseert muziek

Lang verhaal kort: dance-evenementen en clubs betaalden wel voor muziekgebruik, maar dat geld kwam vervolgens nooit terecht bij de producers van de muziek die daar werd gedraaid. Dokter: “Wij zeggen altijd: dat geld kwam in Nederland terecht bij de John Ewbanks en Marco Borsato's.”

Dokter ontwikkelde in 2005 daarom met DJ Monitor speciale apparatuur en software, *Music Recognition Technology* (MRT), om geautomatiseerd vast te leggen welke nummers door dj's worden gedraaid. Een algoritme analyseert de muziek, waarbij wordt gekeken naar bijvoorbeeld klankkleuren en amplitudes. Aan de hand van een paar seconden, ‘een audiovingerafdruk’, kan zo worden vastgesteld om welke track het gaat. Ruim 90 procent van de tracks uit gemonitorde dj-sets wordt nu door de technologie herkend.

De achterliggende database beslaat inmiddels 110 miljoen nummers. Die wordt steeds uitgebreider, want er wordt ontzettend veel elektronische muziek uitgebracht. “We werken daarvoor samen met muzieklabels, platenmaatschappijen, distributeurs en rechtenorganisaties,” zegt directeur groei & strategie Dick Leijen. “En je moet een heel kwaliteitssysteem opbouwen om te kunnen checken of een artiest zo'n nummer wel echt heeft gemaakt.”

Sinds 2007 wordt het systeem van DJ Monitor al ingezet op festivals als Lowlands, DGTL en Awakenings. Wereldwijd gebruiken rechtenorganisaties, net als Buma/Stemra, de data om de juiste artiesten te vergoeden voor het gebruik van hun muziek op die festivals.

‘In Engeland krijgen nu zo’n vijfhonderd producers maandelijks een bedrag uitgekeerd waarvan ze kunnen rondkomen’

Veel Amsterdamse clubs doen mee aan een proef waarin wordt bijgehouden wiens muziek wordt gedraaid

→ Dick Leijen en Yuri Dokter van DJ Monitor, dat geautomatiseerd vastlegt welke nummers dj's draaien. FOTO SOUKAINA LAZAAR

‘Producers krijgen meer ruimte om muziek te maken, waardoor ze het hopelijk ook langer blijven doen’

Maar MRT was nog niet geïntegreerd in Nederlandse nachtclubs – terwijl juist daar week in, week uit elektronische muziek wordt gedraaid. Het probleem: het gebruik ervan was voor clubs veel te duur.

Daar heeft DJ Monitor nu een oplossing voor, doordat ze de handen ineenslaan met het Japanse bedrijf achter de populaire Pioneer DJ-apparatuur. De MRT van het Amsterdamse bedrijf wordt geïntegreerd in de apparatuur en gecombineerd met de data die al door Pioneer DJ worden verzameld. Door de combinatie van die gegevens is er minder rekenkracht nodig én verbetert de kwaliteit. Bijna alle nachtclubs en festivals maken al gebruik van apparatuur van Pioneer, waardoor de techniek veel toegankelijker wordt.

De komende weken rolt DJ Monitor de techniek uit in verschillende Amsterdamse clubs, zodat tijdens Amsterdam Dance Event, halverwege oktober, een groot deel van de evenementen kan worden vastgelegd. Aan de pilot doen onder meer de Melkweg, Paradiso, Shelter, Lofi, Club Air en Radio Radio mee. Eind dit jaar moeten vijftig Nederlandse clubs de MRT gebruiken. De techniek wordt momenteel ook verder uitgerold in het Verenigd Koninkrijk en Australië; andere landen zullen ‘snel’ volgen.

Get played, get paid

Get played, get paid, is het motto van DJ Monitor. Organisaties dragen bij elk evenement een deel van de inkomsten af aan auteursrechtenorganisaties. In Nederland werkt Buma/Stemra met 3, 5 of 7 procent. Het percentage is afhankelijk van de hoeveelheid gespeelde tracks die bij Buma/Stemra zijn geregistreerd. Stel: een festival verkoopt 20.000 kaarten voor 60 euro per stuk. Dan dragen ze bij een percentage van 5 procent zo'n 60.000 euro af. Er zijn zes stages, waar in totaal 1200 nummers worden gedraaid. Dan levert een gedraaide track 50 euro op. Op evenementen als Sensation, waar relatief weinig dj's voor een enorm publiek staan, ligt dat bedrag veel hoger. In clubs ligt de vergoeding per track over het algemeen lager.

Geen hobby

Producers kunnen door de brede inzet van de MRT-techniek meer geld in het laatje verwachten als hun muziek in gemonitorde clubs wordt gedraaid. Dokter: “In Engeland, waar de techniek al wat langer wordt gebruikt, heeft dit al een groot verschil gemaakt. Volgens auteursrechtenorganisatie PRS for Music krijgen nu ongeveer vijfhonderd producers maandelijks een bedrag uitgekeerd waarvan ze kunnen rondkomen, terwijl ze dit eerder niet kregen. Zij kunnen nu gewoon leven van hun muziek, hoe tof is dat? Straks gebeurt dat hopelijk ook bij Nederlandse artiesten op grotere schaal.”

De uitrol in clubs is vooral voor makers van nichemuziek goed nieuws, want juist hun platen worden daar gedraaid. Die zijn minder vaak te horen op festivals, waar dus al langer wordt gemonitorde. “Dat ook die nichemakers nu binnen het bereik van rechtenorganisaties vallen en een vergoeding krijgen voor het gebruik van hun muziek is essentieel,” zegt mededirecteur Leijen. “Zonder hun tracks, zonder die nieuwe muziek, bestaat de dancescene niet.”

Het veiligstellen en verbeteren van dat ‘hele ecosysteem’ is volgens de twee pioniers belangrijk. De meeste producers van elektronische muziek doen dit als hobby, naast een andere baan. Leijen: “Terwijl voor ieder beroep geldt: je wordt er beter in naarmate je iets langer doet. Met een financiële vergoeding krijgen producers meer ruimte om muziek te maken, waardoor ze het hopelijk ook langer blijven doen.”

Voor die producers heeft Dokter trouwens nog een advies: registreer je muziek officieel en sluit je aan bij een rechtenorganisatie. “Als je dat niet doet, kun je fluiten naar je centjes.”

→ De uitrol van Music Recognition Technology (MRT) in clubs is vooral voor makers van nichemuziek goed nieuws, want juist hun platen worden daar gedraaid. FOTO EVA PLEVIER

Blijf 24/7 op de hoogte

met de app van Het Parool

Scan de QR-code en download gratis

Download gratis

Het Parool

